

nogle af de sønderjydske Piger og indbød Marie til at være sammen med dem under deres Ophold her. Hun vaagnede da op til Liv og Glæde, tog Del i deres Udflugter og Nydelser og sugede Trøst og Mod af deres, trods Undertrykkelsen, standhaftige og faste Tro paa en Genforening med det tabte Fædreland.

*Valgerda levede sin Ungdom om igjen.*

—n—m—

## Fra Læsemappen.

### Vore Tjenestefolk.

For dem, som have fulgt den Strid, der oftere er bleven ført her i Bladet angaaende „Tjenestepigespørgsmaalet“, kan det maaske have sin Interesse at læse følgende Udtalelser af Anton Menger, juridisk Prof. ved Universitetet i Wien.\*)

„Ingen Fremtoning indenfor vort borgerlige Samfund nærmer sig saa stærkt Slaveri og Livegenskab som Tyendeforholdet. I dette bliver nemlig efter nedarvet Anskuelse den Tjenendes hele Arbejdskraft stillet til Husbondens Disposition. Det er regelmæssig et Tegn paa humant Sindelag, naar det saakaldte „Herskab“ indrømmer Tyendet en nogenlunde rigelig Tid til Spadseren eller et ganske kort Tidsrum til Besørgelsen af dets egne Anliggender. Med hvilken Forfærdelse se ikke Nutidens Socialpolitikere tilbage paa tidligere Aarhundreders ubegrænsede Hoveri og anden Tvangstjeneste uden at bemærke, at de selv staa i et ganske lignende Retsforhold til deres egne Tjenestefolk. Ti naar man ser Tjenestekontraktens Væsen deri, at Arbejderen stiller Herren sin Arbejdskraft til Disposition for et bestemt Tidsrum eller et bestemt Øjemed, saa have vore Tjenestefolk i Virkeligheden en Normal-Arbejdsdag paa 24 Timer. At et saa unaturligt Forhold ikke blot for Tyendet, men ogsaa for Husbonden, som oftest falder meget utilfredsstillende ud, kan ikke forbyde nogen. Ethvert Menneske kan med Rette forlange, at han til sit personlige Brug har et bestemt Tidsrum til Disposition, uden at være henvist til en andens Naade. Enhver, der ikke besidder denne Ret, er faktisk ufri, selv om der ogsaa tilkommer ham den Beføjelse til enhver Tid ved Opsigelse at opløse et saadant Forhold.

Til denne absolute Ufrihedstilstand kommer det Faktum, at de velhavende Klasser efter nedarvet Anskuelse, til Dels uden at de selv ere sig det bevidst, i Tyendet se et blot og bart Middel for andres Velvære,

\*) Se „Tilskueren“ April—Maj Side 91: „Nutidskrav til den borgerlige Lovgivning“, (Anton Menger: „Das bürgerliche Recht und die besitzlosen Volksklassen“.)